

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

10. An prægnantes, & lactentes teneantur ad ieiunium, maximè si sint robustæ, & virilis naturæ? Et an in dubio teneantur ad supradictum ieiunium? Ex p. 1. tr .9. & r. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

quia in fauorabilibus annis inceptus habetur pro completo. Ita ille: cui etiam videtur adherere alius Iurifconsultus Henricus Zoëlius in l. 3. Decr. tit. 46. n. 10. Et hanc sententiam tamquam probabilem, admittit nouissime Machado de perf. Confess. to. 1. l. 2. p. 4. tr. 3. docum. 9. n. 1. & P. Pellizzar. in tr. de Monial. c. 6. n. 25. qui addit, hoc non solum procedere quoad ieiunia Ecclesie, sed etiam à præscriptis à Religione: sic itaque ait: [Cum Sanchez non improbabiler asserat, feminas quinquagenarias excusari etiam à ieiuniis communibus Ecclesie, probabiliter item dici potest, Moniales quinquagenarias excusari etiam à ieiuniis præscriptis in Regula. Mouer ex doctrina, quam tradidit idem Sanc. l. 4. mor. c. 11. n. 54. nimirum, ætatem sexagenariam, sicut excusari viros à Præcepto ieiunij, ita & excusare à voto ieiunij, cum talia vota non obligent aliter, quam Præcepta Ecclesiastica de iisdem rebus, (si tamen aliter non contulerit de intentione uouentis. Quod si hoc procedit de obligatione ieiunij ex voto, à fortiori procedit de obligatione proueniente ex Professione Religiosa; & si admittitur de viros, admitti debet & de feminis: cum sit par ratio de utriusque.] Hæc Pellizzar. Et idem hanc sententiam tam feminis fauorabilem, ego non audeo, tamquam improbabilem, damnare, vt ex Layman damnat Alphonsus Leone de cens. recollect. 5. n. 471. memor uerborum Salomonis; Non est ira super iram mulieris. Ideo indicent alij, an sit probabilis, & necne.

1. Nota tamen, doctrinam à Narbona, & Pellizzario superius adductam de anno quinquagesimo quoad mulieres, & de anno sexagesimo quoad viros, incepto tantum, & non completo, minime approbari à multis, & præsertim à Patre Bardi in Bull. Cris. p. 2. tr. 3. c. 2. sect. 4. n. 37. Quia (ait ille) in Iure talis ætas non est determinata, sed eius determinatio dependet ab hominum arbitrio, qui non excusant ante talem ætatem à ieiunio. Et licet aliqui censent sufficere annum sexagesimum inceptum, idque fundent in eo principio, videlicet, in fauorabilibus annis inchoatum haberi pro completo, nihilominus id puto verum esse, quando in luce, vel etiam arbitrio prudentum est præfixus terminus: at in casu nostro non est ita; quia neque in Iure, neque communis hominum iudicio habemus tempus determinationem, in quo fideles à ieiuniis Ecclesie eximantur; sed, vt vidimus, in assignatione huius tæporis diuersæ sunt Authorum opiniones: proinde illa sententia, quæ asserit, eum, qui attingit sexagesimum annum, non teneri ad ieiunium, mouetur, quia in tali ætate existimant incepte vitium defectum. Altera verò opinio, quæ non præter hanc exemptionem, nisi vsque ad septagesimum annum, ducitur ad hoc, quod iudicat, vsque ad talem ætatem esse sufficientes vires: & in hac re discurrendum est, sicut in qualitate requisita ad furtum mortale: nam alij materiam notabilem furti existimant quinque, alij sex argenteos, &c. & non in minori quantitate; & consequenter docent, si ex determinata quantitate ad furtum mortale vnum obolum deficiat, materiam illam non esse notabilem, sufficientem ad culpam grauem: eodem proforsim modo est ratiocinandum in casu nostro. Ergo, &c.

2. At, his non obstantibus, puto, probabiliter aliquos asserere, annum sexagesimum sufficere esse inchoatum, vt quis à ieiunio liberetur: & ita, præter Narbonam, me citato, vbi supra, n. 15. teneri vtique Sanch. Medina, Trullench. Parisius, quos adducit Bardi n. 34. quibus adde, me citato Pasqualigū in praxi de ieiunio, dicit. 28. Et me citato, Alphonsum de Leone tr. de cens. recollect. 5. n. 472. Et ratio est: quia in fauorabilibus annis inchoatus habetur pro completo, vt colligitur ex l. Quæ ætate ff. de testam. Et Gloss. ibi, ver. Dies expleto. Et confirmari potest à pari: nam in promotione ad sacros Ordines satis est, quod promouendus, v. gr. ad

Presbyteratum, attigerit vigesimum quintum annum, sicut etiam ad contrahendum matrimonium sufficit in masculo decimus quartus annus inceptus, in femina duodecimus pariter inchoatus, vt Doctores communiter restantur. Adde doctrinam Patris Lezanae in Sem. 99. Regul. tom. 1. ver. Annus, n. 7. & aliorum asserentium, quod in dubio in fauorabilibus sufficit annus inchoatus. Nec obstat dicere cum P. Bardi, quod hoc procederet, quando omnes Doctores conuenirent, annum sexagesimum excusare à ieiunio; quod non est verum: nam doctores, qui illud docent, rectè insistent, sufficere annum sexagesimum inceptum. Non nego tamen, sententiam Patris Bardi esse satis probabilem. Nota etiam hic obijer cum Escobar in Theolog. mor. tr. 1. exam. 13. cap. 3. n. 104. cum, qui vult ieiunare toto vitæ tempore, post annum sexagesimum non teneri amplius ieiunare: quia, cum cessat obligatio ieiunij, cessat obligatio voti, & vita femis ad ieiunij laborem, quæ 60. annuo terminantur. Dummodo, vt, me citato, optime obseruat Narbona vbi supra, n. 9. votum non fuerit emissum post annum 60. sed antea: quia in tali casu cum eo impedimento se obligauit. Ergo tenentur ad ieiunium. Vide Tambur. de iur. Abbat. tom. 2. disp. 12. q. 5. num. 7.

Sup. hoc late sup. in Ref. 7. & in aliis eius annot.

Sup. hoc in tom. 8. tr. 4. Refolut. 366. Nota ven. ad lin. 6.

RESOL. X.

An prægnantes, & lactentes teneantur ad ieiunium, maxime si sint robustæ, & virilis naturæ? Et an in dubio teneantur ad supradictum ieiunium: Ex p. 1. tract. 9. Refol. 14.

§. 1. Non teneri respondet Lessius lib. 4. cap. 2. dub. 6. n. 39. Vegha in sum. tom. 1. c. 14. cas. 22. Valentia to. 3. disp. 9. q. 2. punct. 2. Graffius p. 1. l. 2. c. 37. num. 44. Toletus l. 6. c. 4. n. 3. Azor. to. 1. l. 7. cap. 17. q. 6. Tannerus in 2. 2. disp. 3. q. 3. dub. 5. num. 100. Syluius in 2. 2. D. Th. q. 147. art. 4. Villalobos in sum. to. 1. tr. 2. 3. diff. 4. n. 2. Fillicius to. 2. tr. 27. p. 2. c. 6. n. 114. Azor. p. 1. l. 7. c. 28. q. 6. Ioan. de la Cruz, in direct. conf. p. 1. præcept. 3. art. 4. dub. 9. concl. 2. & alij.

Sup. hoc in Ref. seq.

2. Sed limitant hanc sententiam Syluest. verb. ieiunium, q. 9. vers. 5. Philiaarch de offic. Sacerd. to. 1. p. 2. l. 3. c. 25. Iacob. de Graffis, to. 1. p. 1. l. 2. c. 37. n. 44. nisi dicat mulieres essent robustæ, & vnica refectione possent se ipsas, & factum sustentare.

3. Sed, quia tales mulieres communiter non sunt tam robustæ naturæ, vt vnica refectione tantum alimenti sumere possint, vt pro se, & prole sufficiat, & omnis lex adaptatur ad ea, quæ frequenter accidere solent; idem non refert, si aliqua sint robustæ, & virilis naturæ, vt tradit ex nostris Molfesius in sum. tom. 1. tr. 10. c. 4. n. 40. & Reginald. in praxi, tom. 1. l. 4. c. 17. n. 210.

4. Adde, quod in dubio non tenentur ad ieiunium, vt notat Fagund. Præcept. 4. l. 1. c. 8. n. 14. Caiet. in 2. 2. q. 147. art. 4. & omnes DD. supra citati. Deinde, tales mulieres appetunt sapè vehementer aliqua; & nisi desiderio suo satisfaciant, periculum est, ne fetus proiciatur; & idem Confessarij sine scrupulo supradictas prægnantes, & lactentes excusabunt à lege ieiunij.

RESOL. XI.

An prægnantes, & lactentes non solum deobligentur à ieiunio quoad vniam comestionem, sed etiam quoad esum carniū, & ouorum, etiam si sint robustæ, & valida? Ex part. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 126.

§. 1. Possit sapius supradictas in die ieiunij comedere re docent communiter Doctores, quos ego ipse citauit